

Sesijas dokuments

A8-0350/2015

2.12.2015

ZIŅOJUMS

par ES un Ķīnas attiecībām
(2015/2003(INI))

Ārlietu komiteja

Referents: *Bastiaan Belder*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	21

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES un Ķīnas attiecībām (2015/2003(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā to, ka 1975. gada 6. maijā tika nodibinātas ES un Ķīnas diplomātiskās attiecības,
- ņemot vērā ES un Ķīnas stratēģisko partnerību, kas sāka 2003. gadā,
- ņemot vērā galveno tiesisko regulējumu attiecībām ar Ķīnu, proti, 1985. gada maijā parakstīto EK un Ķīnas tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības nolīgumu¹, kas attiecas uz ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām, kā arī ES un Ķīnas sadarbības programmu,
- ņemot vērā ES un Ķīnas Stratēģisko sadarbības programmu laikposmam līdz 2020. gadam, par kuru vienojās 2013. gada 21. novembrī,
- ņemot vērā strukturēto ES un Ķīnas politisko dialogu, ko oficiāli izveidoja 1994. gadā, un augsta līmeņa stratēģisko dialogu par stratēģiskajiem un ārpolitikas jautājumiem, ko izveidoja 2010. gadā, jo īpaši ES un Ķīnas 5. augsta līmeņa stratēģisko dialogu, kas risinājās 2015. gada 6. maijā Pekinā,
- ņemot vērā kopš 2007. gada notiekošās sarunas par jaunu partnerības un sadarbības līgumu,
- ņemot vērā 2014. gada janvārī sāktās sarunas par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā,
- ņemot vērā ES un Ķīnas 17. augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2015. gada 29. jūnijā Briselē, un kopīgo deklarāciju, kas tika publiskota pēc minētās sanāksmes,
- ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Donald Tusk* 2015. gada 29. jūnijā pēc ES un Ķīnas 17. augstākā līmeņa sanāksmes rīkotajā kopīgajā preses konferencē ar Ķīnas premjerministru *Li Keqiang* izteiktās piezīmes, paužot ES bažas par vārda un pulcēšanās brīvību Ķīnā un pie tādām mazākumtautībām kā tibetieši un uiguri piederošu personu stāvokli un mudinot Ķīnu atsākt saturīgu dialogu ar Dalailamas pārstāvjiem,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „ES un Ķīna — ciešāka partnerība, augoša atbildība” (COM(2006)0631),
- ņemot vērā Padomes pamatnostādnes attiecībā uz politiku Austrumāzijā,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2006. gada 11.–12. decembra secinājumus „ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība”,
- ņemot vērā Komisijas stratēģijas dokumentu par Ķīnu 2007.–2013. gadam, daudzgadu

¹ OV L 250, 19.9.1985., 2. lpp.

indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam un stratēģijas dokumenta 2010. gada vidusposma pārskatu un daudzgadu indikatīvās programmas 2011.–2013. gadam pārskatu,

- ņemot vērā Ķīnas 2003. gada 13. oktobrī izdoto pirmo politikas dokumentu attiecībā uz ES,
- ņemot vērā, ka Ķīnas Nacionālā tautas kongresa Pastāvīgā komiteja 2015. gada 1. jūlijā pieņēma jaunu nacionālās drošības likumu un 2015. gada 5. maijā tika publicēts jaunā ārvalstu NVO pārvaldes likuma otrais projekts,
- ņemot vērā 2015. gada 26. maija Balto grāmatu par Ķīnas militāro stratēģiju,
- ņemot vērā ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām, ko sāka 1995. gadā, un 32. sarunu kārtu, ko rīkoja 2014. gada 8. un 9. decembrī Pekinā,
- ņemot vērā 60 pašreiz notiekošos Ķīnas un ES nozaru dialogus, kas cita starpā attiecas uz vides, reģionālās politikas, nodarbinātības un sociālo lietu, kā arī pilsoniskās sabiedrības jautājumiem,
- ņemot vērā 2012. gada februārī izveidoto ES un Ķīnas augsta līmeņa tiešu personisko kontaktu dialogu, kurš saskaņo visas ES un Ķīnas kopīgās ierosmes šajā jomā,
- ņemot vērā Zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīgumu starp ES un Ķīnu, kurš stājās spēkā 2000. gadā¹, un partnerības nolīgumu zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurš tika parakstīts 2009. gada 20. maijā,
- ņemot vērā ES un Ķīnas kopīgo paziņojumu par klimata pārmaiņām, kas pieņemts 17. augstākā līmeņa sanāksmē 2015. gada jūnijā, un Ķīnas 2015. gada 30. jūnijā iesniegto dokumentu par iecerētajiem valsts noteiktajiem ieguldījumiem (IVNI) ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC),
- ņemot vērā ES un Ķīnas 2012. gada 3. maijā Briselē pieņemto Kopīgo deklarāciju par energodrošību un EK un Ķīnas dialogu enerģētikas jomā,
- ņemot vērā Ķīnas un ES apaļā galda sanāksmes,
- ņemot vērā 2012. gada 8.–14. novembrī notikušo Ķīnas Komunistiskās partijas 18. nacionālo kongresu un Politbiroja pastāvīgās komitejas vadības maiņu, par ko tika lemts kongresā,
- ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 2014. gada 20.–23. oktobrī rīkotās 18. Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālkomitejas Ceturtās plenārsēdes (Ceturtnā plēnuma) rezultātus;
- ņemot vērā priekšsēdētāja 2015. gada 27. aprīļa paziņojumu ASEAN 26. augstākā līmeņa sanāksmē;

¹ OV L 6, 11.1.2000., 40. lpp.

- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 6. maija paziņojumu pēc viņas tikšanās ar Ķīnas premjerministru *Li Keqiang*,
- ņemot vērā pēdējo ES parlamentāro sanākumi ar Ķīnu, kas notika 2013. gada 26. novembrī,
- ņemot vērā nesenās rezolūcijas par Ķīnu, jo īpaši 2012. gada 23. maija rezolūciju par iespējamo līdzsvara trūkumu ES un Ķīnas tirdzniecībā¹, 2012. gada 2. februāra rezolūciju par ES ārpolitiku attiecībā uz BRICS valstīm un citām jaunām lielvarām — mērķi un stratēģijas², 2013. gada 14. marta rezolūciju par kodoldraudiem un cilvēktiesībām Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā³, 2014. gada 17. aprīļa rezolūciju par stāvokli Ziemeļkorejā⁴, 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam⁵, kā arī 2015. gada 3. marta rezolūciju par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP)⁶,
- ņemot vērā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām⁷, 2009. gada 5. februāra rezolūciju par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Ķīnu⁸, 2013. gada 14. marta rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām⁹, 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un Ķīnas sarunām par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā¹⁰, kā arī 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un Taivānas tirdzniecības attiecībām¹¹,
- ņemot vērā cilvēktiesību jautājumam veltīto 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Ķīnu: mazākumtautību tiesības un nāvessoda piemērošana¹², 2011. gada 10. marta rezolūciju par stāvokli Kašgarā (Ķīna, Siņdzjanas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojumu¹³, 2012. gada 5. jūlija rezolūciju par piespiedu aborta skandālu Ķīnā¹⁴, 2013. gada 12. decembra rezolūciju par orgānu izņemšanu Ķīnā¹⁵, kā arī 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju¹⁶,
- ņemot vērā ES ieroču embargo, ko ieviesa pēc 1989. gada jūnija notikumiem Tjaņanmeņas laukumā un ko Parlaments atbalstīja ar 2006. gada 2. februāra rezolūciju attiecībā uz kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajiem aspektiem un

¹ OV C 264 E, 13.9.2013., 33. lpp.

² OV C 239 E, 20.8.2013., 1. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0096.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0462.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0075.

⁷ OV C 305 E, 14.12.2006., 219. lpp.

⁸ OV C 67 E, 18.3.2010., 132. lpp.

⁹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0097.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0411.

¹¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0412.

¹² OV C 285 E, 21.10.2010., 80. lpp.

¹³ OV C 199 E, 7.7.2012., 185. lpp.

¹⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0301.

¹⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0603.

¹⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.

pamatvirzienu izvēli¹,

- ņemot vērā 2005. gada 7. jūlija rezolūciju par ES attiecībām ar Ķīnu un Taivānu un drošību Tālajos Austrumos²,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tibetu, it īpaši 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Tibetu — iecere noteikt ķīniešu valodu par galveno mācību valodu³, 2011. gada 27. oktobra rezolūciju ar Tibetu, jo īpaši par mūku un mūķeņu pašsadedzināšanos⁴ un 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Tibetā⁵,
 - ņemot vērā laikā no 2002. līdz 2010. gadam notikušās deviņas sarunu kārtas starp Ķīnas valdības un Dalailamas augsta līmeņa pārstāvjiem, ņemot vērā Ķīnas Valsts padomes Informācijas biroja 2015. gada 15. aprīlī publicēto Balto grāmatu par Tibetu „Tibetas attīstības ceļu veicina neizbēgama vēstures plūsma”, ņemot vērā 14. Dalailamas pārstāvju izplatīto 2008. gada memorandu un 2009. gada piezīmi par patiesu autonomiju,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0350/2015),
- A. tā ka 2015. gadā aprit 40. gadskārta kopš ES un Ķīnas diplomātisko attiecību nodibināšanas; tā kā ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība ir izšķiroši svarīga ES un Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR) attiecībām un savstarpēju risinājumu rašanai globāla mēroga jautājumos un kopīgu interešu apzināšanai, piemēram, globālā un reģionālā drošība, terorisma apkarošana, cīņa pret organizēto noziedzību, kibernetiskā drošība, masu iznīcināšanas ieroču un kodolieroču neizplatīšana, energoapgādes drošība, globālais finanšu un tirgus regulējums, klimata pārmaiņas un ilgtspējīga attīstība, kā arī sistēmas izveide, lai varētu izskatīt ES un Ķīnas divpusējos jautājumus;
- B. tā kā 2013. gadā Ķīna un ES uzsāka sarunas par divpusējo ieguldījumu nolīgumu (*BIT*);
- C. tā kā Ķīna, kurai ir milzīgs un augošs tirgus, ir ievērojama ES tirdzniecības partnere; tā kā pašreiz noritošās sarunas par ieguldījumu nolīgumu ir viens no svarīgākajiem jautājumiem ES un Ķīnas divpusējās ekonomikas un tirdzniecības attiecībās;
- D. tā kā pašreizējā Ķīnas Komunistiskās partijas (ĶKP) ģenerāļsekretāra un priekšsēdētāja *Xi Jinping* vadībā Ķīna ir sākusī iniciatīvu virkni, ieskaitot „Jaunā zīda ceļa” projektu, lai Ķīnu ekonomiskā ziņā integrētu Vidusāzijā un, visbeidzot, Eiropā un Āfrikā, Āzijas Infrastruktūras investīciju bankas (*AIIB*) nodibināšanu un stratēģiski svarīgu vienošanos ar Krieviju enerģētikas jomā par ikgadēju 38 miljonu kubikmetru dabas gāzes piegādi, naftas cauruļvada būvi un citiem kopīgiem naftas ieguves un izpētes projektiem Ķīnā; tā kā Ķīna dažu pēdējo gadu laikā ir īstenojusi aizvien aktīvāku investīciju politiku

¹ OV C 288 E, 25.11.2006., 59. lpp.

² OV C 157 E, 6.7.2006., 471. lpp.

³ OV C 99 E, 3.4.2012., 118. lpp.

⁴ OV C 131 E, 8.5.2013., 121. lpp.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0257.

Eiropas Savienībā, kā arī tās austrumu kaimiņvalstīs;

- E. tā kā prezidents *Xi Jinping* sāka projektu „Ķīniešu sapnis”, kas tika ierosināts kā koncepcija un vīzija ar mērķi atjaunināt nāciju un veidot vidusslāņa pārtikušu sabiedrību plašā ekonomikas, sociālās, kultūras un politikas dimensijā un lai Ķīna līdz 2049. gadam būtu kļuvusi par pilnībā attīstītu nāciju;
- F. tā kā Ķīna pēdējo 20 gadu laikā ir piedzīvojusi milzīgu ekonomikas izaugsmi un no nabadzības ir izkļuvusi 600 miljoni Ķīnas iedzīvotāju;
- G. tā kā 2015. gadā Ķīnas akciju tirgus krīze nelabvēlīgi ietekmēja globālo finanšu stabilitāti, tostarp Eiropas Savienībā;
- H. tā kā Ķīnas ģimenes plānošanas politika izraisīja iedzīvotāju strauju novecošanās procesu kopš XX gs. 80. gadiem, — un pašlaik ir vairāk nekā 200 miljonu iedzīvotāju, kas vecāki par 60 gadiem;
- I. tā kā vides degradācija Ķīnā ir sasniegusi dramatisku samēru un nepieciešama daudz steidzamāka, stingrāka un mērķtiecīgāka valdības rīcība; tā kā jautājums par ilgtspējīgu attīstību un klimata pārmaiņām tika apspriests nesen notikušajā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē, pēc kuras tika publicēts kopīgs paziņojums;
- J. tā kā Ķīna ir atzinusi, ka klimata pārmaiņu draudi ir jāmazina, un ir apņēmusies pieņemt protokolu vai citu juridisku instrumentu, kas ļaus Parīzes Klimata pārmaiņu konferencē panākt visaptverošu vienošanos par šo jautājumu;
- K. tā kā prezidenta *Xi Jinping* 2012. gadā uzsāktā populārā korupcijas apkarošanas kampaņa, ar ko paredzēja risināt valdības problēmas, pievēršoties partijai, valdības, militāro struktūru un valsts uzņēmumu amatpersonu korupcijas gadījumu izskatīšanai, prasīja daudzus upurus augstos amatos, ceļot gaismā ne vien ļaunprātīgu varas izmantošanu, bet arī milzīgās bagātības, ko sagrābušas Ķīnas vadošās amatpersonas, un arī atklājot, ka politiskajā sistēmā ir iefiltrējušies ietekmīgi noziedzības tīkli;
- L. tā kā kopš reformas ir notikusi plaša ārvalstu NVO darbība un tās ir palīdzējušas izveidot vietējās NVO un padarīt Ķīnu atvērtāku;
- M. tā kā valsts drošības interesēs Ķīna ir šogad publicējusi trīs jaunus likumprojektus, kuros ir paredzēti noteikumi arī par kibernetisko drošību un NVO;
- N. tā kā 2013. un 2014. gadā Pekinu, Kunmingu un Urumči skāra plaši un vardarbīgi teroristu uzbrukumi, kuros dzīvību zaudēja 72 cilvēki un vēl 356 tika ievainoti; tā kā Ķīna gatavo terorisma apkarošanas likumu, kurš uzsver to, ka valdība piešķir cīņai pret terorismu visaugstāko prioritāti;
- O. tā kā 2015. gada jūnijā Honkongas Likumdošanas padome noraidīja pretrunīgo priekšlikumu, kas būtu ļāvis Honkongas vēlētajiem izraudzīties savu vadītāju, tomēr tikai no kandidātiem, kurus ir pārbaudījusi Pekinas valdībai labvēlīga komiteja; tā kā tieši šis priekšlikums izraisīja 79 dienas ilgušo demokrātijas aizstāvības kampaņu „Lietussargu kustība”, ar vērienīgiem protestiem no 2014. gada septembra beigām līdz decembra vidum;

- P. tā kā jaunā Ķīnas vadība uzskata ĶTR ietekmes pieaugumu par neatgriezenisku faktu, kā rezultātā notiek pāreja no „reaģējošas diplomātijas” uz „proaktīvu diplomātiju”;
- Q. tā kā jaunajā Baltajā grāmatā par Ķīnas militāro stratēģiju tiek postulēts, ka ir jāaizmirst tradicionālā mentalitāte par to, ka cietzeme ir svarīgāka par jūru, un lielāka nozīme jāpiešķir jūru pārvaldīšanai un jūras tiesību un interešu aizsardzībai; tā kā Ķīna atsakās atzīt ANO Jūras tiesību konvenciju saistībā ar strīdiem par Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūru;
- R. tā kā 2002. gada Rīcības deklarācijā Ķīna un ASEAN valstis ar parakstu apsolīja radīt nosacījumus „mierpilnam un noturīgam risinājumam” Dienvidķīnas jūrā; tā kā par spīti šai deklarācijai joprojām pieaug saspīlējums attiecībās ar Taivānu, Vjetnamu, Filipīnām, Malaiziju un Bruneju;
- S. tā kā Ķīna ir Ziemeļkorejas galvenā politiskā atbalstītāja, lielākā ieguldītāja, palīdzības sniedzēja, pārtikas un elektroenerģijas piegādātāja un tirdzniecības partnere; tā kā Ķīnas eksperti nesen atklāja, ka varētu būt, ka Ziemeļkorejai ir jau 20 kodolgalviņas;
- T. tā kā pēc Ukrainas krīzes Krievija un Ķīna padarīja ciešākas savas savstarpējās attiecības, kā tas iepriekš nekad nav bijis;
- U. tā kā 2015. gada 8. maijā Krievija un Ķīna parakstīja divpusēju vienošanos par „informācijas drošību”, kurā kiberdraudi ir definēti kā tādas informācijas nodošana, kas varētu apdraudēt „valstu sabiedriski politiskās un sociālekonomiskās sistēmas un garīgo, morālo un kultūras vidi”;
- V. tā kā kopš 2005. gada Ķīna ir izsniegusi Latīņamerikas valstīm kredītu par kopējo summu aptuveni 100 miljardu ASV dolāru apmērā; tā ka patlaban Ķīna ir Brazīlijas galvenā tirdzniecības partnere un otrā lielākā tirdzniecības partnere, piemēram, Argentīnai, Venecuēlai un Kubai;
- W. tā kā Ķīnas valdība atzīst cilvēktiesību nozīmi un to universālo dabu, tomēr šobrīd nav taustāmu rezultātu cilvēktiesību jomas uzlabošanā;
- X. tā kā Ķīna ir oficiāli un teorētiski atzinusi cilvēktiesību universālumu un pēdējo trīsdesmit gadu laikā ir izvēlējusies iekļauties starptautiskajā cilvēktiesību sistēmā, parakstot daudzus un dažādus līgumus cilvēktiesību jomā, un tādējādi pievienojoties starptautiskajai juridiskajai un institucionālajai cilvēktiesību sistēmai;
- Y. tā kā 2015. gada sākumā prezidents Xi publiski paziņoja apņemšanos visā valstī īstenot tiesiskumu, jo ir pārliecināts, ka efektīva tiesu sistēma ir ļoti svarīga modernas ekonomikas un sabiedrības attīstībai Ķīnā;
- Z. tā kā ĶKP atzīst piecas reliģijas, kuras visbeidzot kontrolē savs partijas Vienotās frontes darba departaments „United Front Work Department”; tā kā šis saraksts ir noslēgts un tādējādi citas reliģijas un kultūras tiek diskriminēti;
- AA. tā kā ES un Ķīna piedalās cilvēktiesību dialogos kopš 1995. gada;
- AB. tā kā ES Ombuds 2015. gada 26. martā pieņemtajā ieteikuma projektā ir kritizējis, ka

sarunās par tirdzniecības un investīciju nolīguma noslēgšanu ar Vjetnamu izskatītajā investoru un valsts strīdu izšķiršanas mehānismā nav iekļauts cilvēktiesību ietekmes novērtējums; tā kā tas ir nozīmīgs precedents sarunām par ES un Ķīnas divpusējo investīciju nolīgumu;

- AC. tā kā tibetieši pauž savu kultūras identitāti *Lhakar* kustībā („baltās trešdienas” kustībā), ik trešdienu valkājot vienīgi tibetiešu tērpus, runājot vienīgi tibetiešu valodā un lietojot tikai tibetiešu ēdienu, tā kā līdz šim brīdim vairāk nekā 140 tibetieši ir pašsadedzinājušies, protestējot pret Ķīnas valdības politiku Tibetas autonomajā reģionā; tā kā ieslodzītā lamas *Tenzin Delek Rinpoche* nāve ir nesen radījusi jaunu saspīlējumu; tā kā Tibetā tiek īstenota ķīniešu tautības (*han*) iedzīvotājiem labvēlīga izmitināšanas politika; tā kā 2015. gadā aprit 50 gadi kopš Tibetas autonomā reģiona izveides; tā kā pēdējo gadu laikā nav panākts progress Tibetas krīzes risināšanā, jo pēdējā miera sarunu kārtā notika 2010. gadā;
- AD. tā kā Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas kaimiņvalstu attiecībās ES ievēro „vienotas Ķīnas” politiku,

ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība un sadarbība

1. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas savstarpējo diplomātisko attiecību 40. gadadienu kā avotu, no kura smelties iedvesmu Stratēģiskās partnerības nostiprināšanai, kas ir tik ļoti vajadzīga daudzpolārajā un globalizētajā pasaulē, un stimulu paātrināt pašreizējās sarunas par jauna partnerības un sadarbības nolīguma noslēgšanu, kas balstās uz uzticēšanos, pārredzamību un cilvēktiesību ievērošanu; uzsver, ka abas puses 2015. gada 29. jūnija ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē apstiprināja apņemšanos padziļināt šo partnerību; uzsver, ka Ķīna ir nozīmīgs starptautisks spēks un viena svarīgākajām ES partnerēm; uzsver, ka abas puses ir apņēmušās tuvākajā desmitgadē veicināt ES un Ķīnas visaptverošu stratēģisko partnerību, kura sniegs savstarpēju labumu gan ES, gan Ķīnai; pauž atbalstu vienreiz (divreiz) gadā notiekošajiem dialogiem — augstākā līmeņa stratēģiskajam dialogam, augstākā līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialogam, augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialogam un Ķīnas un ES vairāk nekā 60 nozaru dialogiem par dažādiem jautājumiem; mudina, lai šie nozaru dialogi radītu uzticēšanos un dotu taustāmus rezultātus;
2. atzinīgi vērtē 2015. gada 29. jūnijā notikušās 17. ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu, kad divpusējās attiecības tika paceltas jaunā līmenī un tika dots signāls ciešākai politiskajai sadarbībai, kas pārsniegtu tirdzniecības attiecības un virzītos uz koordinētu stratēģisko pieeju kopējo globālo problēmu un apdraudējumu risināšanā; norāda, ka abas puses ir pilnībā atzinušas panākto progresu ES un Ķīnas stratēģiskās sadarbības programmas laikposmam līdz 2020. gadam īstenošanā, un ka amatpersonu līmenī tiks izveidots divpusējais pārbaudes mehānisms, lai uzraudzītu turpmāko pasākumu īstenošanu; atzinīgi vērtē to, ka abas puses augstākā līmeņa sanāksmē ir vienojušās par noteiktām prioritātēm, lai pastiprinātu divpusējo sadarbību un palielinātu stratēģiskās partnerības globālo dimensiju;
3. uzsver nepieciešamību, lai ES dalībvalstis paustu vienotu nostāju Ķīnas valdībai, jo īpaši, ņemot vērā pašreizējo Pekinas diplomātijas dinamiku un globālās pārvaldības veidola maiņu; uzsver sarunu noslēgšanu attiecībā uz Vienošanās līgumu par Āzijas Infrastruktūras investīciju banku (*AIIB*) un sagaida, ka ES turpmāk cieši sadarbosies ar

AIIB; pauž nožēlu par to, ka trūkst padziļinātu debašu un ciešas koordinācijas ES līmenī attiecībā uz tās dalībvalstu dalību *AIIB*; uzsver, ka ļoti nozīmīga ir tirdzniecības un ieguldījumu politika, jo ir skaidri redzams, ka tā ir tā joma, kurā stratēģiskās attiecības ar Ķīnu sniegtu lielāko sviras efektu; ņem vērā nesen attīstījušos sadarbību starp Ķīnu un Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, proti, „16+1” grupu, kurā ietilpst arī vairākas ES dalībvalstis, bet uzskata, ka tā nedrīkstētu šķelt ES vai vājināt tās pozīciju attiecībā pret Ķīnu un ka tai būtu jāpievēršas arī cilvēktiesību jautājumiem; prasa Eiropas Ārējās darbības dienestam un Komisijai iesniegt Parlamentam gada ziņojumu par ES un Ķīnas attiecību attīstību; prasa stiprināt izpildāmu un uz noteikumiem balstītu tirdzniecību un ieguldījumus ar Ķīnu;

4. atzīst, ka Ķīnai daudzpusējās finanšu iestādēs būtu jāieņem lielāka loma, kas labāk atspoguļotu tās ekonomikas apjomu; uzskata, ka nesen dibinātā *AIIB* Ķīnai sniedz iespēju iesaistīties daudzpusējā sistēmā kā atbildīgai dalībnieci; mudina jauno iestādi mācīties no pagātnes kļūdām, kad prioritāte tika sniegta grandiozu infrastruktūras projektu finansēšanai, un tā vietā izvēlēties tehnisko palīdzību un pieeju globālajām zināšanām, vienlaikus ņemot vērā arī vides, sociālās jomas un attīstības prioritātes;
5. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas dalībnieki *AIIB* cita starpā sniegtu šādu ieguldījumu: pārredzamas aizņēmumu novērtēšanas procedūras; skaidri standarti attiecībā uz labu pārvaldību, sociālo atbildību un vidi; un centieni nodrošināt, lai aizņēmumus pieprasīto valstu parādu slogs nekļūtu nekontrolējams;
6. atzinīgi vērtē vairāku ES dalībvalstu dalību *AIIB*; tomēr pauž nožēlu, ka nav notikušas padziļinātas debates un trūkst ciešas koordinācijas, kā arī koordinētas atbildes un ES mēroga pieejas attiecībā uz Ķīnas valdības sāktajām iniciatīvām izveidot jaunas daudzpusējas iestādes; mudina ES iestādes un dalībvalstis to uzskatīt par skaidru brīdinājuma signālu, lai turpmāk nepieļautu šādu koordinācijas trūkumu;
7. atzinīgi vērtē politisko vienošanos par ES un Ķīnas stratēģisko infrastruktūras savienojumu uzlabošanu; tādēļ atzinīgi vērtē lēmumu par jaunas savienojumu platformas izveidi ar mērķi radīt labvēlīgu vidi ilgtspējīgu un sadarbībspējīgu pārrobežu infrastruktūras tīklu izveidei valstīs un reģionos starp ES un Ķīnu; jo īpaši pauž atzinību par ES gatavību uzsākt šo projektu Eiropas līmenī; mudina abas puses izmantot iespējas, ko sniedz abu partneru cieša savstarpējā saikne, ieskaitot sadarbību attiecībā uz infrastruktūras ieguldījumiem valstīs Jaunā zīda ceļā maršrutā un Jaunā jūras zīda ceļa maršrutā;
8. izceļ pēdējo divdesmit gadu laikā notikušo intensīvo Ķīnas ekonomikas izaugsmi un uzsver, ka ES dalībvalstīm būtu vairāk jāizmanto šīs ekonomikas attīstības sniegtās iespējas; pieņem zināšanai Ķīnas ieinteresētību stratēģiskos infrastruktūras ieguldījumos Eiropā un uzsver nepieciešamību šajā ziņā sadarboties ar Ķīnu un citām valstīm šajā reģionā attiecībā uz tādiem projektiem kā Ķīnas t. s. vienas joslas un viena ceļa iniciatīva un Eiropas Savienības *J. C. Juncker* ieguldījumu plāns, ieskaitot dzelzceļa savienojumus, jūras ostas un lidostas; mudina priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisiju analizēt ietekmi, kāda ir Ķīnas globālajai ieguldījumu politikai un tās ieguldījumu darbībām Eiropas Savienībā un tās austrumu kaimiņreģionā; atbilstoši iepriekš pieņemtajai Parlamenta nostājai un pilnībā respektējot INTA kompetences, uzsver to, cik svarīgs ir patlaban

apspriestais ES un Ķīnas divpusējais ieguldījumu nolīgums; aicina BIT iekļaut pilnvērtīgu ilgtspējīgas attīstības nodaļu, kurā būtu paredzētas saistošas apņemšanās attiecībā uz SDO darba pamatstandartiem un galvenajiem daudzpusējiem nolīgumiem vides jomā; uzsver arvien pieaugošo tendenci saņemt sūdzības no Eiropas uzņēmumiem, ka tie kļūst par patvaļīga regulējuma un diskriminācijas upuriem; uzsver, ka ir svarīgi, lai veiksmīgi noslēgtos pašreizējās sarunas par ieguldījumu nolīgumu ar mērķi turpmāk sekmēt ieguldījumus, īstenot investīciju aizsardzību un nodrošināt tirgus pieejamību, ieskaitot publisko iepirkumu, un un godīgu attieksmi pret Eiropas un Ķīnas uzņēmumiem; aicina veikt turpmākus pasākumus un aktīvi veikt turpmāko rīcību, lai garantētu līdzsvarotākas tirdzniecības attiecības pēc tirdzniecības un ieguldījumu šķēršļu Eiropas uzņēmumiem likvidēšanas; aicina Ķīnu un ES paplašināt sadarbību, lai uzlabotu MVU piekļuvi abu pušu tirgiem; uzsver, ka ES un Ķīna ir apņēmušās īstenot atvērta globālo ekonomiku un godīgu, pārredzamu un uz noteikumiem balstītu tirdzniecības un ieguldījumu vidi, garantējot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un pretojoties protekcionismam;

9. šajā sakarībā pieņem zināšanai iniciatīvas „viena josla, viens ceļš” uzsākšanu ar mērķi izveidot milzīgus enerģētikas un komunikāciju savienojumus pāri Centrālāzijai, Rietumāzijai un Dienvidāzijai līdz pat Eiropai; uzskata, ka, ņemot vērā šīs iniciatīvas ģeostratēģisko nozīmi, tā būtu jāīsteno daudzpusēji; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi īstenot sinerģijas un projektus pilnīgi pārredzamā veidā un iesaistot visas ieinteresētās personas;
10. prasa pastiprināt ES un Ķīnas sadarbību tādās stratēģiski nozīmīgās jomās kā G20, drošība un aizsardzība, terorisma apkarošana, nelegālā migrācijas, transnacionāla noziedzība, kodolieroču neizplatīšana, globālā un reģionālā drošība, kibernetiskā drošība, masu iznīcināšanas ieroči, energoapgādes drošība, globālā finanšu un tirgus pārvaldība un regulējums, klimata pārmaiņas, kā arī urbanizācija, attīstības un atbalsta programmas un ilgtspējīga attīstība; uzsver, ka ir svarīgi īstenot sadarbību reģionālās attīstības jomā, kā arī dialogu un apmaiņu attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020” un gaidāmo Ķīnas trīspadsmito Piecgades plānu;
11. aicina EĀDD nodrošināt, ka cilvēktiesības ir viens no Ķīnas un ES attiecību un sarunu prioritārajiem punktiem;
12. prasa, lai 2014. gada martā notikušajā Ķīnas prezidenta *Xi* vizītē Briselē izskanējušie solījumi padziļināt ES un Ķīnas saziņu par cilvēktiesību jautājumiem izpaustos reālos situācijas uzlabojumos šajā valstī;
13. mudina Padomi un Komisiju vēl vairāk palielināt Ķīnas iesaistīšanos konstruktīvā dialogā, sekmējot Ķīnas pāreju uz tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanu un atbalstot tās integrāciju pasaules ekonomikā;
14. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas Urbanizācijas partnerības padziļināšanu; aicina īstenot turpmāku sadarbību pilsētplānošanas un projektēšanas, sabiedrisko pakalpojumu, ekoloģisko ēku un viedā transporta jomā; mudina uzsākt jaunas kopējas programmas, kurās iesaistītu Eiropas un Ķīnas pilsētas un uzņēmumus;
15. atzinīgi vērtē 2015. gada 15. septembrī notikušās ES un Ķīnas augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialoga otrās sanāksmes kopīgo paziņojumu; uzsver, ka ir svarīgi

- īstenot tiešus personiskos kontaktus un sekmēt ES un Ķīnas iedzīvotāju saskarsmi; atbalsta augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialoga attīstīšanu, lai koncentrētos uz kopējiem projektiem, dalītos ar paraugpraksi un veicinātu iedzīvotāju tiešo personisko saskarsmi; uzsver, ka īpaši būtu jāveicina abu pušu speciālistu un studentu apmaiņa;
16. pauž bažas par dempinga praksi un pārredzamības trūkumu Ķīnas valdības īstenotajā politikā un subsīdijās, tostarp ar nodokļu atlaidēm, zemes dotācijām, lētiem kredītiem, subsidētām izejvielām un citiem pasākumiem;
 17. pauž uztraukumu par šķēršļiem, ar kuriem saskaras Eiropas uzņēmumi Ķīnas tirgū, piemēram piespiedu tehnoloģiju pārnesi, vāju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un diskriminējošiem pasākumiem; uzsver, ka ir svarīgi Ķīnā veikt tirgus reformu, īstenot tirgus ekonomikas principus un izskaust diskrimināciju un nepamatotus ierobežojumus;
 18. atzīst iespējas, ko sniedz Ķīnas investīcijas Eiropā, izmantojot Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF); uzsver, ka šis fonds ir atvērts dažādu dalībnieku investīcijām, tomēr tam ir jāpaliek ES pārvaldībā;
 19. atzīst, ka nav viegli ievirzīt Ķīnas ekonomiku uz patiesi ilgtspējīga attīstības ceļa „jauno normālu vērtību” sistēmā; uzskata, ka ievērojamāka Ķīnas dalība tādās starptautiskās ekonomikas organizācijās kā, piemēram, SVF, varētu palīdzēt Ķīnas un arī pasaules ekonomikai kļūt ilgtspējīgākai un līdzsvarotākai un panākt šo organizāciju reformu; mudina, lai Ķīnas iestādes sniegtu uzticamus statistikas datus un uzlabotu ekonomikas stāvokļa pārredzamību;
 20. ar bažām pieņem zināšanai to, ka pēdējo mēnešu laikā Ķīnas uzņēmumu akciju indekss ir zaudējis trešdaļu vērtības un ka simtiem uzņēmumu tiek liegts pārdot akcijas, jo to indekss ir pārāk zems; pauž bažas par Ķīnu un it īpaši tās akciju tirgus skārušo pašreizējo finanšu krīzi un atzīst, ka tas rada draudus pasaules ekonomikai, ņemot vērā šīs valsts ievērojamo lomu pasaules tirdzniecībā un pasaules finanšu sistēmā; mudina Ķīnas iestādes risināt uzdevumu par pāreju no pašreizējā ekonomikas modeļa uz ilgtspējīgu ekonomiku; atzīmē, ka nesena kritums Ķīnas akciju tirgos pretnostata valdības piekopto kontroles kultūru un finanšu tirgiem raksturīgo nestabilitāti;
 21. atzinīgi vērtē to, ka pēdējo desmitgažu laikā ievērojamam skaitam Ķīnas iedzīvotāju ir izdevies izkļūt no ārkārtīgas nabadzības, pateicoties ievērojamai ekonomikas izaugsmei un pakāpeniskai Ķīnas ekonomikas atvēršanai; tomēr pauž bažas, ka šie ekonomikas sasniegumi bieži rada vides problēmas un lielu nevienlīdzību;
 22. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 29. jūnijā augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajā ES un Ķīnas Kopīgajā paziņojumā par klimata pārmaiņām abas puses ir paidušas apņemšanos strādāt kopā, lai 2015. gada Parīzes Klimata konferencē panāktu vērienīgu un juridiski saistošu vienošanos; mudina visas konferences puses izmantot izdevību, ko piedāvā ES un Ķīnas un ASV un Ķīnas paziņojumi par klimata pārmaiņām; uzsver, ka ir jāsadarbojas enerģētikas jomā, lai kopīgi risinātu daudzās problēmas saistībā ar energoapgādes drošību un globālo enerģētikas sistēmu;

Iekšpolitiskā situācija

23. atzīmē, ka prezidenta Xi vadībā Ķīnas valdība arvien pārliecinātāk rīkojas gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā; norāda, ka šīs valsts pilsoņtiesību aktīvistu, juristu, žurnālistu, blogeru un akadēmisko aprindu pārstāvji un citi pilsoniskās sabiedrības pārstāvji uzskata, ka viņu brīvība tiek ierobežota tā, kā tas nav bijis piedzīvots gadiem ilgi; konstatē, ka cilvēktiesību situācija Ķīnā vēl aizvien rada nopietnas bažas;
24. pauž nožēlu par likuma par ārzemju NVO pārvaldību nenovēršamo pieņemšanu, jo tas nozīmēs tālāku Ķīnas pilsoniskās sabiedrības telpas samazināšanu un stingri ierobežos valstī biedrošanās un vārda brīvību, tostarp aizliedzot tām ārvalstu NVO, kas nav reģistrētas Ķīnas Valsts drošības ministrijā un provinču valsts drošības departamentos, finansēt jebkādas Ķīnas privātpersonas vai organizācijas, kā arī aizliedzot ķīniešu grupām veikt darbības neregistrētu ārzemju NVO vārdā vai uzdevumā, tostarp attiecinot to uz Honkongas un Makao NVO; aicina Ķīnas iestādes būtiski pārskatīt šo likumu, lai saskaņotu to ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem;
25. pauž bažas par jaunā kiberdrošības likuma projektu, kas pastiprinās un institucionalizēs kibertelpas cenzūras un uzraudzības praksi un var Eiropas uzņēmumus var piespiest IT infrastruktūrā paredzēt obligātas piekļuves iespējas; atzīmē Ķīnas reformas aizstāvošo juristu un pilsonisko tiesību aizstāvju bažas, ka kiberdrošības likums vēl vairāk ierobežos vārda brīvību un pieaugs pašcenzūra; uzsver gan kiberdrošības, gan NVO likumu ievērojamo negatīvo ietekmi uz Eiropas uzņēmumu un iestāžu darbību Ķīnas Tautas Republikā un tādēļ aicina Eiropadomi, EĀDD un Komisiju turpināt Ķīnas iestādēm stingri iebilst pret šiem ļoti pretrunīgajiem pasākumiem; pauž nopietnas bažas par to, cik plaši Ķīna definē valsts drošības un galveno apdraudējumu jēdzienus jaunajā valsts drošības likumā, kurā pie apdraudējumiem minēta arī kaitīgas kultūras ietekme; secina, ka šajā likumā Ķīnas valsts drošības intereses formulētas tik plaši un neskaidri, ka tas dod Ķīnas iestādēm praktiski neierobežotas pilnvaras vērsties pret darbībām, personām vai publikācijām, kam tās nepiekrīt;
26. pauž bažas par to, ka Ķīnas vadības uzsāktajai pretkorupcijas kampaņai, kas kopumā ir slavējams mēģinājums veicināt iedzīvotāju uzticēšanos valdībai, tomēr raksturīgs pārredzamības trūkums un vairumā gadījumu netiek nodrošināts tiesiskums; norāda, ka dažos gadījumos kampaņa tiek ļaunprātīgi izmantota iekšējām cīņām un ĶKP lomas un ietekmes palielināšanai; tomēr pauž nožēlu, ka šī kampaņa tiek īstenota veidā, kas vēl vairāk grauj tiesiskumu, jo apsūdzētās amatpersonas tiek turētas nelikumīgā aizturēšanas sistēmā, tām netiekot nodrošināta pamattiesību aizsardzība un apsūdzētos nereti piespiež atzīties;
27. pauž līdzjūtību to vairāk nekā 173 upuru draugiem un ģimenēm, kuri gāja bojā 2015. gada 12. augustā ostas pilsētā *Tianjin* notikušajos postošajos sprādzienos, kuru dēļ tika pārvietoti tūkstošiem iedzīvotāju; atzīmē to, ka pieaug miermīlīgo un masveidīgo vides aizstāvības protestu skaits dažādās valsts daļās; ir satriekts par to, ka tūkstoši tonnu ļoti toksisku ķīmikāliju tika nelikumīgi uzglabātas neatļautā attālumā (mazāk nekā 600 m) no dzīvojamās zonas; pauž nožēlu par lēno un noslēpumaino oficiālo informācijas politiku attiecībā uz Tianjin katastrofu un uzskata to par ļoti neproduktīvu, it īpaši tāpēc, ka tiek cenzēti arī sociālo mediju ziņojumi par šo lielo traģēdiju; uzsver to, cik svarīgi ir īstenot visus darba drošības standartus saskaņā ar Ķīnas un starptautiskajiem tiesību aktiem, un aicina Ķīnas valdību paaugstināt drošības un vides standartus bīstamajās ražotnēs, pirmām kārtām nodrošinot atbilstību pašas

Ķīnas tiesību aktiem;

28. norāda, ka sprādzieni, kas 12. augustā notika *Tianjin* un 31. augustā — *Dongying* pilsētā, liek Ķīnai steidzami un nopietni risināt jautājumu par rūpniecisko drošību, jo īpaši saistībā ar korupciju un nesodāmību;
29. uzsver, ka ir steidzami nepieciešami tālāki vides aizsardzības pasākumi, ņemot vērā, piemēram, gan to, ka 2014. gadā tikai astoņas no 74 lielajām pilsētām sasniedza valsts standartu gaisa piesārņojuma ziņā — rādītāju 2,5 PM, gan arī to, ka Ķīnā 190 miljoni cilvēku ik gadu saslīgst piesārņota ūdens dēļ; brīdina, ka divkārtšā ūdens krīze (masveida piesārņojums apvienojumā ar pieaugušu ūdens patēriņu) varētu izraisīt lielu politisko un sociālo nestabilitāti; atgādina, ka Ķīnas vides degradācijas sekas ir jūtamas arī kaimiņvalstīs; uzsver vides degradācijas izmaksas un cer, ka nākamajā piecgades plānā vides jautājumi būs prioritāte; turklāt norāda uz to, ka vides aizsardzības neesamība ne tikai nodara postu videi, bet ir uzskatāma arī par negodīgas konkurences prakses faktoru; atzinīgi vērtē ES un Ķīnas nolīgumu uzlabot sadarbību, lai risinātu galvenās vides problēmas, piemēram, gaisa, ūdens un augsnes piesārņojumu; atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar jauno vides aizsardzības likumu vietējie darbinieki ir atbildīgi, arī ar atpakaļejošu datumu, par kaitējumu videi, kas izraisīts viņu amata termiņa laikā, kā arī to, ka ieguldījums vides aizsardzībā tiks vairāk ņemts vērā, apsverot šo vietējo darbinieku paaugstināšanu amatā; mudina valsts un vietējās iestādes konstruktīvi un aktīvi iesaistīt vides aizsardzības organizācijas un vietējās iedzīvotāju kustības Ķīnas vides politikas un iniciatīvu uzraudzībā, īstenošanā un izpildē; atgādina, ka ES un Ķīnas augstākā līmeņa tikšanās laikā 2015. gada jūnijā tika noteikti arī vides politikas pasākumi un klimata aizsardzības pasākumi, saskaņā ar kuriem Ķīnai ir jāievēro CO2 emisiju robežvērtības, ņemot vērā Parīze 2015. gada decembrī paredzēto augstākā līmeņa sanākumi un Pekinā 2013. gadā pieņemtās stratēģiskās programmas 2020. gadam mērķus;
30. atzinīgi vērtē pastiprināto ES un Ķīnas sadarbību un pieredzes apmaiņu patērētāju tiesību un aizsardzības jomā, kā arī Ķīnas valdības aktīvāk veiktos pasākumus, kuri paredz mazumtirgotāju atbildības palielināšanu par profesionālās rīcības kodeksa ievērošanu attiecībā uz preču atdošanas un remonta pienākumiem, iespējamo krāpšanu, maldinošu un krāpniecisku reklāmu, priekšapmaksas kārtību un patērētāju personas datu aizsardzību, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas strauji augošo interneta tirdzniecības nozari;
31. atzīmē, ka pēdējos gados Ķīnas pretterorisma politika ir strauji attīstījies no pasīvas „aizsardzības pret terorismu” pieejas līdz proaktīvam „karam pret teroru” — līdzās pastāvīgai „krīzes pārvaldībai”, kas saistīta ar skartajos reģionos un sabiedrībā līdz šim nepieredzēta vēriena rīcību; pauž nopietnas bažas par Ķīnas likumprojektu par terorisma apkarošanu, kurš varētu sekmēt turpmākus vārda brīvības, biedrošanās, pulcēšanās un ticības brīvību pārkāpumus, jo īpaši Tibetā un Siņdzjanā, kur dzīvo mazākumtautības;
32. solidarizējas ar Ķīnas iedzīvotāju centieniem apkarot terorismu un ekstrēmismu; tomēr pauž bažas, ka likumprojektā par terorisma apkarošanu Ķīnā iekļautā teroristu definīcija, ja tā netiks būtiski pārskatīta, var dot iespējas sodīt par gandrīz jebkādu miermīlīgu tibetiešu kultūras, reliģijas vai identitātes izpaušmi, kas atšķirtos no valsts oficiālās interpretācijas;
33. aicina Ķīnu palielināt interneta brīvību un respektēt visu valstu kiberdrošību;

34. pauž bažas, ka Siņdzjana ir tikusi ierauta „apburtā lokā”, jo, no vienas puses, turku valodā runājošo musulmaņu uiguru vidū ir vardarbīgas separātistu un ekstrēmistu grupas, kas tomēr nepārstāv lielo vairākumu, un, no otras puses, Pekina stabilitātes dēļ arvien vairāk uz sociāliem nemieriem reaģē ar represijām, palielinot sava drošības aparāta klātbūtni šajā reģionā, atsvešinot daudzus uigurus no Pekinas un radot augšni pret hanu etniskās grupas ķīniešiem vēršiem aizspriedumiem uiguru tautības iedzīvotāju vidū; pauž nožēlu par uiguru kultūras marginalizāciju Siņdzjanā, tostarp aizliedzot uiguru ierēdņiem apmeklēt mošejas un dažās vietās ievērot ramadānu; aicina Ķīnas iestādes darīt visu iespējamo, lai izveidotu patiesu dialogu ar uiguru kopienu un aizsargātu uiguru kultūras identitāti; ar bažām atzīmē ceļošanas ierobežojumus, jo īpaši Tibetā un Siņdzjanā, kurus var noteikt ES pilsoņiem, jo īpaši diplomātiem un žurnālistiem; atzīmē, ka nevienā ES dalībvalstī šādi ierobežojumi neattiecas uz Ķīnas pilsoņiem (tostarp diplomātiem un žurnālistiem); tādēļ stingri uzstāj, ka jāveic pasākumi, lai īstenotu savstarpīguma principu;
35. pievienojas un solidarizējas ar Honkongas iedzīvotājiem, atbalstot demokrātiskās reformas; uzsver, ka Honkongas autonomiju garantē Pamatlikums; uzskata, ka pilnvērtīgu vispārējo vēlēšanu ieviešana īpašajā pārvaldes reģionā ir pilnībā savietojama ar principu „viena valsts – divas sistēmas”; pauž nožēlu par to, ka netika pabeigta Honkongas administrācijas vadītāja vēlēšanu likuma reforma; cer, ka jau tuvākajā nākotnē varēs uzsākt jaunu reformu procesu, kura mērķis būs nodrošināt Honkongas iedzīvotājiem 2017. gadā vispārējas tiešu vēlēšanu tiesības ar patiesu izvēli starp dažādiem kandidātiem; atzinīgi vērtē Eiropas Ārējās darbības dienesta un Eiropas Komisijas 2015. gada 24. aprīļa kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei: „Honkongas īpašās pārvaldes apgabals: 2014. gada ziņojums” un atbalsta ES apņemšanos stiprināt demokrātiju, tostarp tiesiskumu, tiesu varas neatkarību, pamattiesības un pamatbrīvības, pārredzamību un informācijas un vārda brīvību Honkongā;
36. pauž stingru atbalstu principam „viena valsts – divas sistēmas” kā pamatam attiecībām starp Honkongas un Makao īpašajiem administratīvajiem reģioniem un kontinentālo Ķīnu;
37. pauž bažas par nesējajiem politiskajiem un civilajiem nemieriem Honkongā un aicina Ķīnu ievērot saistības pret Honkongas iedzīvotājiem, kuras paredz saglabāt viņu tiesības un brīvības atbilstoši noteikumiem 1984. gadā parakstītajā Ķīnas un Lielbritānijas kopīgajā deklarācijā;

Ārpolitiskā situācija

38. norāda, ka prezidenta Xi „Ķīniešu sapnis” par nacionālu atjaunotni kopš tā uzsākšanas paredz spēcīgāku un proaktīvāku Ķīnas lomu pasaulē; mudina priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos noskaidrot iespējas kopīgi ar ASV izstrādāt vienotu pieeju Ķīnai tajos jautājumos, kuri veicinātu ES interešu īstenošanu; uzsver, ka Ķīnas kā globālas lielvaras ietekmes pastāvīgais pieaugums steidzami prasa nepārtraukti un ātri apsvērt Eiropas stratēģiskās prioritātes tās attiecībās ar Ķīnu; uzsver, ka tādai pasaules lielvarai kā Ķīna globalizācijas un savstarpējās atkarības kontekstā vajadzētu aktīvāk un konstruktīvāk dot ieguldījumu globālo problēmu un reģionālo konfliktu risināšanā, lai sasniegtu tādu pasaules kārtību,

kurā tiek ievērotas starptautiskās tiesības un universālās vērtības un nodrošināts miers; uzskata, ka Ķīnai vajadzētu ieņemt lielāku vietu starp pasaules vadošajām valstīm, rīkojoties saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti visiem;

39. norāda uz to, ka prezidenta *Xi* īstenotā vadība piešķir prioritāti attiecībām ar ASV, ņemot vērā viņa priekšlikumu attiecībā uz „jauna veida lielvaru attiecībām” Ķīnas un ASV starpā; tomēr dod priekšroku konstruktīvākai pieejai jaunai pasaules kārtībai, kuru Ķīnai vajadzētu palīdzēt veidot un integrēt, proti, tādai, kura balstās uz cilvēktiesību, demokrātijas un cilvēku drošības universālām vērtībām; aicina ES būt aktīvākai Āzijā un sadarboties ar Ķīnu, ASV un citiem reģionālajiem dalībniekiem, lai šajā reģionā panāktu lielāku stabilitāti;
40. uzsver, ka nesējā Baltajā grāmatā par Ķīnas militāro stratēģiju tiek minēti Pekinas nodomi turpināt palielināt Ķīnas floti un paplašināt tās operāciju diapazonu, pārejot no „piekrastes ūdeņu aizsardzību” uz „atklāto jūras ūdeņu aizsardzību”; pauž nožēlu par vienpusēju pretgaisa aizsardzības identifikācijas zonas noteikšanu un no tās izrietošo prasību pēc navigācijas gaisa kontroles Japānas un Dienvidkorejas teritorijā; prasa līdzsvarotu attieksmi, lai novērstu Ķīnas kaimiņvalstu bažas un spriedzes pieaugumu Klusā okeāna un Indijas okeāna reģionā, kā arī garantētu Eiropas ļoti svarīgās intereses par brīvu kuģošanu jūrās;
41. pauž nožēlu par to, ka — pretēji 2002. gada Rīcības deklarācijai — vairākas puses atprasa teritoriju Spratlīja salās, un pauž jo īpašas bažas par Ķīnas pašreizējo centienu vērienīgo mērogu, kas ietver sevī militāru rūpnīcu, ostu un vismaz viena lidlauka izbūvi; nepārprotami brīdina, ka pretējo pušu karakuģu un gaisa patruļu pieaugoša klātbūtne, kā arī gaisa telpas uzraudzības zonas (*air defense identification zone (ADIZ)*) iespējamā izveide virs Dienvidķīnas jūras rada lielu apdraudējumu šajā apgabalā un līdz ar to pieaug briesmas, ka starp abām pusēm var sākties konfrontācija;
42. turpina paust satraukumu par pieaugošo spriedzi Dienvidķīnas jūrā, tāpēc aicina visas iesaistītās puses izvairīties no vienpusējām provokatīvām darbībām Dienvidķīnas jūrā, un uzsver, ka ir svarīgi strīdus atrisināt mierīgā ceļā, balstoties uz starptautiskajām tiesībām un izmantojot objektīvas starptautiskas starpniecības, piemēram, ANO Jūras tiesību konvencijas (*UNCLOS*), palīdzību; pauž nožēlu, ka Ķīna atsakās atzīt gan *UNCLOS* jurisdikciju, gan Arbitrāžas tiesas jurisdikciju; uzskata, ka sarunas un rīcības kodeksu kopīga īstenošana ir veids, kā miermīlīgā ceļā varētu novērst spriedzi Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūru teritorijās, lai miermīlīgi izmantotu attiecīgos jūras apgabalus, tostarp izveidotu drošus tirdzniecības ceļus un noteiktu zvejas kvotas vai teritorijas resursu izpētei; piekrīt ASEAN 26. augstāka līmeņa sanāksmes steidzamajam aicinājumam ātri pieņemt Rīcības kodeksu attiecībā uz Dienvidķīnas jūru; atzinīgi vērtē Ķīnas un ASEAN nesēn panākto vienošanos paātrināt konsultācijas par rīcības kodeksu attiecībā uz strīdiem Dienvidķīnas jūrā; pieņem zināšanai Taivānas rosināto Dienvidķīnas jūras miera iniciatīvu, kuras mērķis ir panākt vienošanos par rīcības kodeksu un izveidot mehānismu, kas ļautu visām pusēm sadarboties šā reģiona dabas un jūras resursu kopīgā izmantošanā; atbalsta visas darbības, kas Dienvidķīnas jūrai ļautu kļūt par „miera un sadarbības jūru”;
43. aicina priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos rīkoties saskaņā ar Eiropas Jūras drošības stratēģijā noteiktajām prioritātēm

un identificēt riskus mieram un drošībai reģionā un visā pasaulē, ja gadījumā izceļas bruņots konflikts Austrumķīnas un Dienvidķīnas jūrās, proti, kādus riskus tas radītu kuģošanas brīvībai un drošībai reģionā un kādi riski pastāv konkrētām Eiropas interesēm; uzskata — tā kā citi dalībnieki (proti, Austrālija) jau ir ļoti politiski aktīvi Klusā okeāna reģionā, ES vajadzētu paļauties uz divpusējo un daudzpusējo sadarbību, lai efektīvi veicinātu drošību reģionā;

44. mudina Ķīnas valdību izmantot savu ietekmi, lai nodrošinātu stabilitāti Korejas pussalā, stimulētu Ziemeļkoreju atgriezties pie uzticamām sarunām par kodolatbrūnošanos un veikt konkrētus soļus ceļā uz kodolatbrūnošanos; atgādina, ka Ķīna vēl arvien ir Ziemeļkorejas svarīgākais sabiedrotais, tādēļ mudina Ķīnas valdību kopā ar starptautisko sabiedrību uzņemties konstruktīva lomu, lai steidzami pievērstos šausminošajai cilvēktiesību situācijai Ziemeļkorejā, tostarp risinot tūkstošiem Ziemeļkorejas bēgļu problēmu, kuri šķērso Ķīnas robežu, glabjoties no drausmīgajiem apstākļiem savā valstī; mudina Ķīnas valdību ievērot tās pienākumus kā ANO Bēgļu konvencijas dalībvalstij un neliegt viņiem tiesības meklēt patvērumu, tādējādi aizsargājot cilvēka pamattiesības, nevis piespiedu kārtā liekot viņiem atgriezties Ziemeļkorejā; aicina ES šajā sakarībā izdarīt diplomātisku spiedienu uz Ķīnas valdību saskaņā ar tās globālo mērķi — kodolieroču neizplatīšanu;
45. mudina Ķīnas valdību īstenot ietekmi uz Pakistānu, pārliecinot minēto valsti atturēties no nestabilitātes veicināšanas reģionā;
46. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas sadarbību drošības un aizsardzības jomā, tostarp pretpirātisma operāciju Adenas līcī, un aicina turpināt kopīgus centienus globālās drošības un aizsardzības problēmu risināšanā, piemēram, cīņā pret terorismu;
47. vērs Pekinas uzmanību uz ASV un ES neatņemamo lomu attiecībā uz Ķīnas modernizācijas mērķiem; turklāt atgādina Pekinai par tās starptautiskajām saistībām un pienākumiem, veicinot mieru un drošību visā pasaulē, kā ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei; šajā sakarībā pauž nožēlu, ka Ķīna kopā ar Krieviju nepārtraukti bloķē ANO rīcību Sīrijas jautājumā, kur prezidents *Bashar al Assad* jau vairāk nekā četrus gadus vērs nāvējošu karadarbību pret valsts iedzīvotājiem;
48. uzsver, cik svarīga ir savstarpējā uzticība un sadarbība starp Ķīnu, ES un citiem galvenajiem starptautiskajiem dalībniekiem, risinot globālās drošības jautājumus; cer, ka Ķīna piedāvās savu atbalstu ES un ASV vadītām iniciatīvām, kuru mērķis ir izbeigt starptautisko tiesību pārkāpumus, kuri izraisa konfliktu Ukrainas austrumos, un atjaunot Ukrainas teritoriālo integritāti un suverenitāti pēc Krievijas agresijas;

Situācija cilvēktiesību jomā

49. norāda, ka pastāv spēcīgas pretrunas starp oficiālo Ķīnas tiekšanos nodrošināt cilvēktiesību universālo raksturu un cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos; atzīmē, ka Ķīnā nesena cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās sākās 2013. gadā, un līdzšinējā vērtēšanā pret iedzīvotājiem ir pastiprinājusies, vēl vairāk ierobežojot pilsoniskās sabiedrības tiesības izteikties un miermīlīgi aizstāvēt savu viedokli; pauž nopietnas bažas par to, ka daudzi civiltiesību aktīvistu, cilvēktiesību aizstāvji un valdības kritizētāji tiek apcietināti, tiesāti un viņiem piespriests sods un ka Ķīnas policija ir aizturējusi vai nopratinājusi vairāk nekā 100 cilvēktiesību juristu un aktīvistu; aicina

Ķīnas varas iestādes atbrīvojot apcietinātās personas un nodrošināt, ka tās var netraucēti darboties savā profesijā;

50. pauž pārliecību, ka stiprām pašreizējām ES un Ķīnas attiecībām ir jānodrošina efektīvs pamats nopietnam, jēgpilnam un atklātam dialogam par cilvēktiesībām, balstoties uz savstarpēju cieņu; turklāt uzskata, ka ES un Ķīnas attiecību 40. gadadiena 2015. gadā sniedz reālu iespēju panākt progresu šajā jomā;
51. mudina ES visos jebkāda līmeņa dialogos turpināt izdarīt spiedienu, lai uzlabotu cilvēktiesību stāvokli Ķīnā, kā arī iekļaut cilvēktiesību klauzulas ikvienā divpusējā līgumā ar Ķīnu;
52. atzinīgi vērtē 33. ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām, kas notika 2014. gada 8. un 9. decembrī; atzīmē, ka gan šis dialogs, gan citu starptautisko partneru izdarītais spiediens vairākos gadījumos ir sekmējis konkrētu rīcību; uzsver ES vairākkārt skaidri norādīto, ka tā vēlas šajā dialogā panākt vairāk reālu uzlabojumu Ķīnas cilvēktiesību situācijā;
53. atgādina, ka cilvēktiesību universāluma princips vienmēr ir bijis ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga uzmanības centrā; ar bažām atzīmē, ka Ķīnas oficiālajā ieskatā universālums tiek apšaubīts kultūras atšķirību dēļ, kas ir bijis nozīmīgs iemesls konceptuālām atšķirībām, kuras novedušas pie sapratnes trūkuma un neuzticēšanās ES un Ķīnas attiecībās, un tas ierobežojis progresu ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogos; tāpēc aicina Ķīnas vadību pārskatīt savu pieeju šim jautājumam un atzīt cilvēktiesību universālumu, kas atbilstu arī Cilvēktiesību deklarācijai; turklāt mudina ES iestādes dialogu ietvaros sadarboties ar Ķīnas iestādēm, lai panāktu universāluma ievērošanu;
54. pauž nopietnas bažas, ka Ķīnā tiek izpildīts vislielākais nāvessodu skaits pasaulē un ka tur ik gadu šo sodu slepeni izpilda tūkstošiem cilvēku, neievērojot starptautiskos obligātos standartus par nāvessoda piemērošanu; atkārtoti uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas ievērošanu un arvien lielāku cilvēktiesību attīstību.
55. turpina paust bažas par vēl arvien pastāvošajiem stingrajiem ierobežojumiem attiecībā uz vārda, pulcēšanās, biedrošanās un reliģijas brīvību un cilvēktiesību organizāciju darbību;
56. pauž nožēlu par bieži diskriminējošo attieksmi pret mazākumtautībām un reliģiskajām minoritātēm Ķīnā;
57. kritizē to, ka reliģijas brīvība nav tiesības, kas būtu nomināli garantētas Ķīnas konstitūcijā, un šīs valsts valdība ierobežo reliģisko praksi, atļaujot vienīgi oficiāli apstiprinātas un atzītas reliģiskās organizācijas; pauž atbalstu tam, ka Ķīnas baznīcas pretojas valdības atjaunotajai stratēģijai „padarīt ķīnisku, ķīniskot” kristietību; jo paši pauž nosodījumu par Dzinaņas (*Zhejiang*) provincē notiekošo pret kristietību vērsto kampaņu, kuras laikā 2014. gadā tika izdemolētas desmitiem baznīcu un noņemti vairāk nekā 400 krusti; pievienojas baznīcu paustajām bažām par citām provincēm, kurās ir plašā mērā pārstāvēta kristietība; turklāt nosoda pret budismu vērstās kampaņas, kurā izmanto „patriotiskās audzināšanas” pieeju, tostarp pasākumus valsts pārvaldības ieviešanai tibetiešu budistu klosteros; nosoda „juridiskās izglītības” programmas budistu mūkiem un mūķenēm; neizprot un nepieņem Dalailamas attēlu aizliegumu

Ķīnā; pauž bažas par Ķīnas Krimināllikuma ļaunprātīgu izmantošanu, lai vajātu tibetiešus un budistus, kuru reliģiskās aktivitātes tiek pielīdzinātas „separātismam”, un uzskata — šīs bažas apstiprina tas, ka mūki un mūķenes tagad veido aptuveni 44 % no politisko ieslodzīto skaita Tibetā; pauž nožēlu par to, ka apstākļi budisma praktizēšanai Tibetā ievērojami pasliktinājušies pēc tur notikušajiem protestiem 2008. gada martā, jo Ķīnas valdība īsteno vēl stingrāku pieeju „patriotiskajā audzināšanā”, tostarp līdz sīkumiem iejaucoties tibetiešu budistu klosteru iekšējās lietās, piemēram, izmantojot neievēlētas pārvaldības komitejas, kuras tagad ieviestas katrā klosterī, „juridiskās izglītības” programmas mūkiem un mūķenēm, lai nodrošinātu, ka viņi „neiesaistās darbībās, ar kurām tiktu sašķelta dzimtene un traucēta sociālā kārtība”, un Dalailamas attēlu aizliegšanu;

58. atzīmē, ka prezidents Xi paziņojis par vairākām saistībām, lai valstī sekmētu tiesiskumu un korupcijas apkarošanu; tomēr pauž nopietnas bažas par neseno vērsanos pret vairāk nekā 200 juristiem, jo īpaši tiem, kuri nodarbojas ar cilvēktiesību lietām, daudzus no viņiem apsūdzot „sabiedriskās kārtības traucēšanā” un centienos nodarīt kaitējumu partijai, turklāt varas iestādes apgalvo, ka šādi radikāli pasākumi faktiski esot Ķīnas tiesību sistēmas aizsardzība; uzsver, ka šie pasākumi ir pretrunā ar iestāžu apgalvojumiem par tiesiskuma sekmēšanu un grauj līdz šim paveikto politisko reformu īstenošanā;
59. atgādina, ka Ķīnas oficiālajā ieskatā sociāli ekonomiskās tiesības vēl arvien ir pārākas pār individuālām pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, savukārt Eiropas izpratnē šīs ir pamattiesības un vienlīdz svarīgas, turklāt ekonomikas attīstībai un cilvēktiesībām jābūt saistītām, un minētais atspoguļo Eiropas un Ķīnas oficiālo pozīciju atšķirības attiecībā uz cilvēktiesībām; uzsver arī, ka visaptveroša cilvēktiesību aizsardzība ir būtiska, lai turpinātos Ķīnas ekonomikas izaugsme, un tādēļ mudina Ķīnas iestādes nodrošināt gan sociāli ekonomisko, gan pilsonisko un politisko tiesību ievērošanu;
60. kritizē ļoti ierobežojošos apstākļus, kādos jādarbojas Ķīnas plašsaziņas līdzekļiem, un stingro kontroli pār digitālo jomu, atbilstoši kurai ārvalstu, tostarp Eiropas, tīmekļa saturs tiek bloķēts un par politiski bīstamu uzskatīts iekšzemes saturs parasti tiek dzēsts un pakļauts cenzūrai; stingri protestē pret to, ka daudzi Ķīnas iedzīvotāji apcietināti par nodarījumiem, kas saistīti ar vārda brīvību, jo īpaši internetā;
61. pauž nopietnas bažas, ka Ķīnas valdība turpina īstenot stingrās līnijas politiku pret Tibetas tautu, it īpaši noraidot Dalailamas rosināto „vidusceļa pieeju”, kurā nav centienu ne pēc neatkarības, ne atdalīšanās, bet gan pēc patiesas autonomijas ĶTR Konstitūcijas ietvaros; aicina Ķīnas valdību atsākt dialogu ar Tibetas pārstāvjiem; iebilst pret to, ka ĶĶP marginalizē Tibetas kultūru, un mudina Ķīnas iestādes ievērot tibetiešu tautas vārda, biedrošanās un reliģijas brīvību; pauž nožēlu par humanitārās situācijas pasliktināšanos Tibetā, kas ir novedusi pie pašsadedzināšanās gadījumu skaita pieauguma; ar bažām atzīmē nesen pieņemtos pasākumus paredzēt kriminālatbildību saistībā ar pašsadedzināšanos, kuru mērķis ir sodīt personas, kas it kā saistītas ar pašsadedzināšanās veicējiem; pauž nopietnas bažas par kopš 2006. gada īstenoto vairāk nekā divu miljonu tibetiešu nomadu un lopkopju piespiedu pārvietošanu uz t. s. „jaunajiem sociālistiskajiem ciematiem”, jo viņiem tajos nav pieejama veselības aprūpe, izglītība un labklājība; tāpat pauž nopietnas bažas par notiekošo hanu etniskās grupas ķīniešu pārvietošanu uz Tibetu; pauž bažas par spīdzināšanas, pazušanas un patvaļīgas

aizturēšanas gadījumiem, tostarp mūka *Tenzin Delek Rinpoche* lietu un 10 citu ievērojamu Tibetas ieslodzīto lietu; prasa sīki izmeklēt visus šos nāves gadījumus, kuri notikuši ieslodzījumā; pauž dziļas bažas par Tibetas vides degradāciju; uzsver, ka Tibetas plato strauji sasilst un tas var izraisīt Tibetas ledāju kušanu, no kuriem daudzi papildina Āzijas lielāko upju ūdeņus;

62. mudina tos Eiropas uzņēmumus, kuri investē Ķīnā, ievērot starptautiskos darba standartus un uzņemt saistības, kas pārsniedz Ķīnas darba tiesību līmeni, ja tās neatbilst starptautiski pieņemtiem standartiem;

Ķīnas un Taivānas savstarpējās attiecības

63. uzskata, ka gan Ķīna, gan Taivāna ir nozīmīgi ES ekonomiskie partneri Āzijā un Klusā okeāna reģionā; atzinīgi vērtē jebkādu būtisku uzlabošanu Ķīnas un Taivānas attiecībās; iestājas par sarunām par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā starp ES un Taivānu, ņemot vērā, ka Taivāna reģionālā līmenī sniedz Ķīnai labāko izejas punktu un piekļuvi ES uzņēmējiem, turklāt daudzas valstis — tostarp Ķīnas Tautas Republika — tādas (de facto) līgumus ar Taivānu jau ir noslēgušas;
64. atzinīgi vērtē to, ka Ķīnas valdība pieņēmusi Taivānas līdzdalību vairākās ANO organizācijās (PVO, ICAO); pauž bažas par to, ka Ķīnas valdība atkārtoti apstiprinājusi 2005. gada likumu pret atdalīšanos, kas ļauj izmantot militārus līdzekļus Taivānas neatkarības deklarēšanas gadījumā; pauž nožēlu, ka no Ķīnas dienvidiem uz Taivānu vēl arvien ir nomērķētas 1500 tāla darbības rādiusa raķetes; uzskata, ka reģiona pakāpeniska demilitarizācija vēl vairāk atvieglotu pušu tuvināšanos; uzskata, ka visi Ķīnas un Taivānas strīdi būtu jārisina mierīgā ceļā, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām; uzsver, ka iedrošinošs solis bija 2015. gada 23. maijā Kinmenas salā notikusī tikšanās starp Taivānas jūras šauruma abu pušu augstākajām amatpersonām; atzīmē, ka šī tikšanās bija trešā oficiālā sanāksme, ko rīkoja par pušu attiecībām atbildīgās Ķīnas un Taivānas amatpersonas; atbalsta iniciatīvas, ar kurām Taivānas jūras šauruma abu pušu attiecības veido mierīgā ceļā;
65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, EĀDD, Komisijai, dalībvalstu, pievienošanās valstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas valdībai, Ķīnas Nacionālajam tautas kongresam, Taivānas valdībai un Taivānas Likumdošanas juaņam.

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.11.2015						
Galīgais balsojums	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">52</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">9</td> </tr> </table>	+:	52	–:	5	0:	9
+:	52						
–:	5						
0:	9						
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Georgios Epitideios, Michael Gahler, Iveta Grigule, Richard Howitt, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Jo Leinen, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tőkés, Elena Valenciano, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Boris Zala						
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Reinhard Bütikofer, Daniel Caspary, Andrzej Grzyb, Mike Hookem, Marek Jurek, Antonio López-Istúriz White, Miloslav Ransdorf, Jean-Luc Schaffhauser, Helmut Scholz						
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pilar Ayuso, Karoline Graswander-Hainz, Ernest Maragall, Gabriel Mato, Bogdan Brunon Wenta						